

Bir Düşün Son Telaşımı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Nisan 2018

Zamanın örtülü yalanlarında
Diri bir lehçe hâsıl olan...
Gün özürlü düşlerden yana olmasa da kaygım,
Sükûtun özüne vakıf
Hasılamda
Sunsam da son beyanımı.

Yine aşkın hükümranlığında
Gölge mazeretimi
Yok say, sen yabancı
Ve en asil tacı tak yüreğine
Yeter ki sonlamasın
İçimdeki isyan.

Kuru kuruna da değil hani
Söyleyemediklerimden yansıyan
Bazen uçan bir bulut kadar kaygan
Olsa da içimdeki aksan.

Ölümü dirilten bir kinaye mi?
Aşkı sonlandıran bir hadise mi yoksa
İçimdeki o titrek elli
Kazan kaldıran
Küçük çocuktan yana ne de olsa
Tüm derdim
Üstelik bitişiğim
Küskün bir acı
Gerisin geri kaçansa
Hazanın yanlı tanrısı.

Belki bir notayım,
Belki kayıp rotasında
Ölü pervanelerin
Titrek bir mum ışığıym
Yine lanetini yüklenmiş evrenin

Solunda devasa yangının da
Hulasasında
Bir düşünün son telaşımı.

Az sonra uyanmam lazım,
Farkındayım
Ne de olsa Huda'nın sevdalısı
Biçare fermanıyım
Yine içimdeki nakkaşın kopyası
Şunca aşkı
Sunan
İlahi Adaletin temsilcisi
Bir hüsranim:
Ne mutluluğa mecnun
Ne sefasını sürmek adına
Yine içimdeki o yorgun.

Aşkın cefasına razı,
Derlediği beyitlerin cinasına
Vakıf bir beyit kadar
Kısa ömrün sürgün edildiği
Makber benzeri dünyamdayım
Az sonramı emanet ettiğim kaderin
En sevdalı yandaşıyım
Üstelik aşkın kurbanı
Yüreğin sukutuna sevdalı
Bir deli ormanım,
Her fakir bitkiyi evlat edindiğim
Her aşkı kör gözlerimle
Meşk edindiğim
Sondan başa ermeyi
Nasılsa sonlandıramadığım.